

igaz, hogy felborítottam a konyakokat, azok maguktól dőltek föl.

– Sok volt később a rágalom, igaz – csóválta a fejét Pofapénz. – Az sem igaz, hogy a Manöken sztriptízbe kezdett, csak közben bepisilt... A Gutentág öntötte le szódával.

– Ki látott ott szódát? – védekezett Gutentág. – Rizling volt az, három deci tisztán, sajnáltam is. És azért öntöttem rá, hogy lohadjon a tüze. Még azt hitték volna, hozzám tartozik.

– A trombita-bemutató és a sztriptíz után a Tóbi a mobilján pötyögtetni kezdte a főtörzs számát. Volt annyi becsület benne, hogy nem a kerületieket hívta, mégiscsak a barátairól volt szó – vette át a szót Balogh Tamás.

– Te is hallgass! – förmedt rá Burma. – Mert még megkérdem, hogyan került a Rabbi sörébe az a töménytelen pálinka! Szegény öreg azt se tudta, fiú-e vagy lány. Kiültették a bejárathoz, hogy a bíborosi kalapba szedjen kapupénzt.

– Éppen jött a Stabil, neki kellett volna elsőként fizetni – emlékezett Pofapénz is. – Na, kapott a szegény Rabbi mindent, hideget, meleget, csak éppen kapupénzt nem. Alig tudtuk azt a dózerest rávenni, hogy az ijedtségre kérjen neki egy pohárral. De becsületére legyen mondván, kért, s a többieknek is nyitattott egy pezsgőt.

– Addigra épp megjött a főtörzs – folytatta előbbi mondatát Balogh Tamás. – Nem lett volna semmi baj, látta, hogy mulatunk rendesen, itt-ott tán hevesebben a kellenél, de farsangkor ez is megengedhető.

– Azt már nehezebben viselte, hogy valamelyikötök, nem akarok ujjal mutogatni, össze-vissza ölelgette, hogy milyen jó a jelmeze, kiköpött valódi rendőr – vigyorgott újra Gutentág. – A Tanárúrnak minden ékesszólását be kellett vetnie, hogy fel ne jelentsen bennünket. Azt azonban nem tudta elintézni ő sem, hogy ne csináltasson azonnali zárórát.

– Szóval nagyszerű buli volt – irigykedett Sunya. – De kár, hogy kimaradtam belőle. Na, majd most!

– Semmi most! – Tóbi épp az üres poharakat szedte össze a szomszéd asztalnál, de fél füllel odafigyelt rájuk. – Megmondtam, hogy idén nem lesz itt semmiféle farsang. A káromat is csak fél év múlva fizette ki a Burma, valami előlegből.

– Én fizettem ki – helyesbített Pofapénz –, épp nyertem a tippmixen.

– Az a lényeg, hogy fél év múlva – dörmögte a bajsa alá Tóbi, aztán felemelte a szavát. – Követelem, hogy ne essék szó többet itteni farsangról! Tartsátok a Balogh Tamáséknál, a Bözse süt nektek farsangi fánkot, ott nyugodtan okádhattok, verekedhettek, ordítozhattok akár svábcsúfolókat is, a Törpe törött konyakosüvegeken ugrálva fogadhatja a tapsokat, de itt nem lesz dáridó. És ha ide akartok járni a jövőben is, szóba se hozzatok többet.

– Kezded érteni, mi a baja a Tóbinak? – kérdezte Sunyát Gutentág.

– Kicsinyes ember – húzta el a száját az önkéntes piacfelügyelő.

– Ezek szerint elmarad az idej farsangunk? – sajnálkozott Pofapénz.

– Tavaly sem tartottunk – kottyantott bele Balogh Tamás.

– De tavaly eszünkbe sem jutott, hogy tarthatnánk – mosolyodott el Tanárúr. – Nem is tudom, miért.

– Nem tetszene az Úrnak, ha most vígasságokat terveznénk – szólalt meg a Rabbi. – Bűn lenne az, nem kicsi.

– Miért ne tetszhetne az uradnak, hogyha vidámak lennénk? – csodálkozott Gutentág. – Sosem hallottam, hogy csak a halál-komoly palikat kedvelné.

– Tudjátok, milyen nap van ma? – vonta össze busa szemöldökét a Rabbi.

– Kedd – talált rá az igaz válasza Balogh Tamás.

– Na de milyen kedd? – ripakodott rá a Rabbi.

– A kedd, az kedd. Semmi más – jelentette ki Sunya –, nem hétfő, nem szerda.

– Húshagyó kedd van – magyarázta a Rabbi. – A mi régi nyelvünkön a farsang farka. Azaz vége a dínomdánomnak, mulatozásnak. Hogy a Balogh Tamás is megértse: holnap már nincs farsang.

– Kár – értette meg a dolgot Sunya. – De jövőre megint lesz!

– Hamvazószerdától bizonyosan – enyhült meg a Rabbi.

– Akkor jövőre farsangolunk – sóhajtott Balogh Tamás.

– Ha a Tóbi addigra elfelejti a tavalyelőttieket – kételkedett, joggal, a Tanárúr.

– Talán jövőre már nem is ő lesz a csapos – reménykedett Pofapénz.

– No, erre innunk kéne egyet – indult el a söntés felé Burma. A többiek reménykedve követték. ■

Az Óbudai Anziks minden számában egy neves óbudai személyiség ír lapindító jegyzetet. Vendégszerzőnk válaszol a magazin végén található állandó kérdéssorra is. Mostani lapszámunkban Féja Endrét kértük fel.

FÖLDRAJZI HELY

Léva, ahol gyermekkorom töltöttem. Anyátlan félárvaként nagyanyám nevelt, féléves voltam, amikor odakerültem. Csehszlovákiához tartozott. Az elemi iskolát ott kezdtem. Kedves és fájó emlékek sora, ma már a házunkat is lebontották, és az utca sincs meg... Aztán Békéscsaba, ahol az ifjúságom telt. Nyomorban és számkivetetten éltünk apámmal, mégis boldog voltam. Fiatal éveim emlékei kötnek hozzá; ott érettségiztem, az Evangélikus Gimnáziumban. Végül Veszprém, ahová kezdő tanárként kerültem. A régi vár, ahol a gimnázium volt, a munka, az önállóság olyan volt, mint az első szerelem. Belső formálódásom e három városnak köszönhetem: múltjuknak, hangulataiknak, embereiknek. A többi későbbi állomás: Óbuda, ahol otthonra leltem, a révbe érkezés és Pilisszentkereszt, ahol a nyarakat töltöm.

VÍZ

A Balatont szeretem, az északi partot, Füredet és a fölötte húzódó vidéket. Veszprémben voltam tanár, sokszor biciklivel kerekeztem Fűzfőre fürödni. Majd utóbb motorral Füredre: órákig ültem csendben a vízparton, és néztem, hogyan ereszkedik le az alkonyat, és olvad egybe az esti harangszóval.

ÉVSZAK

Az őszi, mindenképpen az őszi, bár kevesen kedvelik. Nekem a tavasz már túl gyors, a nyár túl izzó. Ősz. Minden érzésem, versem, emlékezésem az őszihez kapcsolódik. Apám is az őszt szerette, a lévai borospincék előtti venyigetűz fanyar füstjét, az őszi elmúlás hangulatát.

ÉTTEREM

A Harapó Mókus, itt a Zápor utcában, hangulatos kis vendéglő.

ÉTEL

A pörkölt meg a túrós csusza. Az egyszerű ételeket kedvelem.

ITAL

Ritkán iszom, legfeljebb ebéd után egy pohár bort, de azt is csak elvétve.

SZÍN

Kék, a szemem is kék.

NÖVÉNY	Nefelejcs, anyámé is az volt.
ÁLLAT	A kutya, bár sosem volt kutyám.
SZÍNÉSZ / SZÍNÉSZNŐ	Ruttkai Éva, Darvas Iván, Latinovits Zoltán.
INTÉZMÉNY	Országgyűlési Könyvtár, ahol ismernek, oda már negyven éve járok.
FILM / FILMRENDEZŐ	Az öreg halász és a tenger, meg a Casablanca, Fábri Zoltán rendezői munkásságát szeretem.
ÍRÓ / KÖNYV	Krúdy Gyulától a Szindbád-történetek állandó olvasmányom, valamint évente újraolvasok két könyvet: Koós Károlytól a Varjú-nemzetséget és Török Sándortól A hazug katonát. Írtam is mindkettőről egy-egy dolgozatot. Családi „örökség” lenne? Mindkét író barátja volt apámnak.
SPORT	Ifjúkoromban kézilabdáztam, eredményesen. Ma már csak az olykori séták maradtak...
SPORTOLÓ	Nagyra értékelem és figyelem egyes sportágak versenyzőinek eredményeit: vízilabda, úszás, vívás. A mai hazai labdarúgás nem foglalkoztat.
KÉPZŐMŰVÉS	Mednyánszky László és Munkácsy Mihály, valamint Szabó Vladimir képeinek hangulata.
ZENÉSZ	Kodálynál Zoltán és Vásáry Tamás munkássága.
TUDÓS / TUDOMÁNY	A tudományokban kevésbé vagyok járatos, de tisztetem a tudósokat, köztük Vized E. Szilvesztert. Becsülöm a fasori evangélikus gimnáziumban végzett tudósainkat.
ÉVFOLYAMTÁRSAK / TANÍTVÁNYOK	Az évfolyamtársam volt a Sík Feri a békéscsabai evangélikusban, rendezője a Nemzeti Színháznak. Pátkai Róbert az angliai evangélikus egyház püspöke, most ment nyugdíjba, régi osztálytársak. Tanítványok? A Toldyban Nádasdi Ádám osztályfőnöke voltam, mai napig nagyon jó barátom. Sokan vannak, Erneyi Béla, Funck Sándort is nagyon szeretem, addiktológus főorvos, osztályfőnöke voltam a Sanyinak. Ott volt még az osztályomban a Galsai Pista, nagyon szerettem, de soha ki nem mutattam, hogy Pista, te vagy a legjobb irodalmár.
KÖZMONDÁS	Hanc veniam demus, petimusque vicissi – Ez az én privilégiumom, egyszer majd visszajár. (A tisztesség viszonzása.)
IDÉZET	„Vedd el az emberektől a megemlékezés jogát, s már kettőbe is vágtd őket.” (Sütő András)
AFORIZMA	„A tapasztalat jó iskola, csak a tandíj magas.” (Heinrich Heine)

AQUINCUM
ARANYHEGY
BELSŐ-ÓBUDA
BÉKÁSMEGYER
BÉKÁSMEGYER-ÓFALU
CSILLAGHEGY
CSÚCSHEGY
FILATORIGÁT
HÁRMASHATÁRHEGY
KASZÁSDŰLŐ
MÁTÁSHEGY
MOCSÁROSDŰLŐ
ÓBUDAI-SZIGET
REMETEHEGY
RÓMAIFÜRDŐ
RÓMAI-PART
SOLYMÁRVÖLGY
TÁBORHEGY
TESTVÉRHEGY
TÖRÖKKŐ
ÚJLAK
ÜRÖMHEGY

OBUDA
közösséget építünk